

F. t. l. om ændr. i l. om mægling i arbejdsstridigheder.

hånd i detaljer at give en i fremtidigt opstående konfliktsituationer anvendelig definition (afgrænsning) af de områder inden for arbejdsmarkedet, for hvilke sådanne foranstaltninger burde finde anvendelse. Flertallet anser det dernæst for meget betydningsfuldt, at man længst muligt fastholder forhandlingslinien under neutral ledelse af en forligsmand; dette må antages i væsentlig grad at forege mulighederne for en fredelig løsning, idet ingen af parterne, så længe situationen er på dette stadium, kan regne med, at konflikten løses på anden måde end ved forhandling.

Hvad angår bevarelsen af trykkefriheden under arbejds konflikter har kommissionens flertal givet udtryk for den anskuelse, at den foreslåede særlige udsættelsesadgang efter en vurdering af de konkrete forhold i hver enkelt situation vil kunne benyttes overfor truende konflikter inden for dagspressen. Under hensyn hertil og til, at hovedorganisationerne har erklæret sig enige om ikke at ville inddrage dagspressen i sympatikonflikter til støtte for andre områder, har flertallet ikke fundet tilstrækkelig grundlag for at stille særlige forslag med hensyn til dagspressen.

Regeringen finder, at de således af kommissionens flertal anlagte synspunkter har betydelig vægt, og at de af kommissionens flertal foreslåede lovændringer må betragtes som et væsentligt bidrag til forebyggelse af åbne arbejds konflikter på særlig samfundsvigtige områder.

Med hensyn til bevarelsen af trykkefriheden under arbejdskampe anser regeringen ligesom kommissionens flertal den foreslåede særlige udsættelsesadgang for principielt anvendelig inden for dagspressens område efter en konkret vurdering i den enkelte situation. En eventuel yderligere beskyttelse af dagspressen bør formentlig ikke henhøre under loven om mægling i arbejdsstridigheder.

Vedrørende de enkelte ændringsforslag — der i foranstående lovtæst er tydeliggjort ved en kursivering, der forudsættes at udgå i den endelige tekst — bemærkes følgende:

Til § 3, stk. 1.

I loven om mægling i arbejdsstridigheder betinges forligsmandens adgang til at gribe ind i en forhandling om tilvejebringelse af ny overenskomst af, dels at der er grund til at befrygte arbejdsstandsning, eller at arbejdsstandsning er indtrådt, dels at forligsmanden tillægger stridens virkninger og omfang samfundsmæssig betydning, dels endelig af,

at forhandlingerne mellem parterne er ført og fra en af siderne erklæret afsluttet uden resultat.

Ved de mellem Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund i januar 1957 vedtagne nye forhandlingsreglers § 2, stk. 3, er parterne blevet enige om, at de, hvis forhandlingerne imellem dem om de såkaldte generelle krav ikke har ført til enighed herom senest den 20. december i det år, der går forud for overenskomsternes udløbs-termin, vil anmode statens forligsmand om at tiltræde hovedorganisationernes forhandlingsudvalg dels for at blive orienteret om parternes stilling, dels for at påtage sig ledelsen af forhandlingsudvalgets forhandlinger.

Endvidere er hovedorganisationerne ved forhandlingsreglernes § 5 blevet enige om, at de, hvis deres indbyrdes forhandlinger i perioden fra 16. januar — eventuelt allerede tidligere — om ikke-generelle krav ikke fører til enighed, og hvis hovedorganisationerne heller ikke kan opnå enighed om at få resterende uoverensstemmelser om sådanne spørgsmål behandlet i et fællesudvalg, kan videreføre dem til behandling i forligsinstitutionen.

Disse bestemmelser betyder, at man fra hovedorganisationernes side ønsker forligsmandens medvirken til løsning af generelle spørgsmål og i givet fald også specielle spørgsmål på et tidligere tidspunkt end hidtil.

Da kommissionen har været enig med hovedorganisationerne i, at det må antages at være formålstjenligt, at man søger de generelle uoverensstemmelser løst på et så tidligt tidspunkt som muligt, og at det også vil være formålstjenligt, at uoverensstemmelser om de specielle spørgsmål, om nødvendigt, behandles i forligsinstitutionen på et tidligere tidspunkt end hidtil, anser man det for rigtig ved loven at præcisere dette.

Regeringen foreslår derfor ligesom kommissionen indsat i lovens § 3, stk. 1, som et nyt 2. punktum en bestemmelse herom, idet man i øvrigt finder, at den nuværende hovedregel i § 3, stk. 1, bør bibeholdes.

Til § 3, stk. 3.

I den gældende lov om mægling i arbejdsstridigheder § 3, stk. 3, findes der hjemmel for, at forligsmanden — dog kun een gang i samme arbejdsstrid — kan kræve en arbejdsstandsning udsat i indtil en uge. Det har vist sig, at den frist, der hermed gives for gennemførelse af en mægling, kan være for kort. Der har fra forskellig side i kommissionen været fremsat ønske om udvidelse af denne adgang, f. eks. til 2 uger. Efter at de to hovedorganisationer har meddelt kommissionen, at de kan tiltræde tanken herom, er der i kommissionen opnået enighed om